

ת"פ (ירושלים) 35077-07-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 35077-07-20 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 35077-07-20

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד סים דראוושה

בית משפט השלום בירושלים

[23.07.2024]

כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

גזר דין

(ኖסח מותר בפרסום)

1) הנאשם הורשע בדיון מיום 19.2.2023, על-יסוד הוداعתו, בביצוע פגעה בפרטיות, עבירה לפי סעיפים 2(1), (3), (4) ו-(11), לצד סעיף 5 בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

2) לפי כתוב האישום (המתוקן), בתקופה הרלבנטית לו, עבד הנאשם בתחום של מגרש מכוניות בXXXX. הוא עבד אז, עם המטלון, כשותרים. במסגרת עבודתם זו, הם ביצעו משמרותليلת שבנה גם ישנו בתחום זה כהמקומות אינו פעיל. במועד שאינו ידוע למאשימה, באחד הלילות בחודש 06/2018, הנאשם והמטلون שהו בתחום. באותו לילה, בשעה מאוחרת, קיימם המטלון יחס מיין עם חברתו, וזאת בחדר פנימי וסגור בתחום. הנאשם התהתקה אחריהם מבלי שהבחינו בכך, וצילם במכשיר הסלולרי שלו את האקט המיני ביניהם, ללא ידיעתם או הסכמתם, בעודם ברשות היחיד.

הנאשם תיעד את האקט המיני בו המטלון נראתה בבירור, ואילו פניה של חברתו, אינם נראים מזווית הצילום של הנאשם, אך שומעים את גניחותיה. סמור לכך, שלח הנאשם את התיעוד לצילום לארכובה עובדים נוספים במקום העבודה, זאת באמצעות ישומון הוואץ-אפ, ללא ידיעתם או הסכמתם של המטלון או חברתו. במשישו אלה, לפי המאשימה, פגע הנאשם במצוות בפרטיות, בכך שהתקה אחר אדם באופן שעלול להטרידו, צילם אותו כשהוא ברשות היחיד בעניין הנוגע לצנעת חייו ופרסם את תצלומו בניסיבות שבנה עלול הפרסום להשפיל או לבזות אותו.

3) לבקשת הצדדים, הوريתי בדיון האמור על הזמנת מסקיר של שירות המבחן. בנוסף, בדיון מיום 24.1.2024, ולאחר שהובחרו הצדדים, כי אין בכך כדי ליצור כל ציפייה בגין ריכבי הענישה שיוhisto, הוריתי על הזמנת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

המסקיר וחוות הדעת

4) תסקרי שירות המבחן הוגשו לסייעון נוכח קיומו של הליך טיפול פסיכו-חינוכי בתחום עבריות המין, אליו שובץ הנאשם בהסתמכו. על-יסוד כל הتفسרים שהוגשו (בהתמצית מתוך שמירה על צנעת הפרט), הנאשם, בנאשם, בתחילת שנות ה-30 לחיו, גדל במשפחה נורמטיבית ברוכת ילדים. הוא תושב הXXXXXX ועובד למחייתו כಚיר בחברה קבלנית. כiom הוא נשוי ואב לארבעה ילדים. הוא תומך באמו נוכח מגבלה רפואי והוא המפנס משפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי.

5) אשר לגרום סיכון להישנות מעשי העבירה, ביטה התס吼 את הקושי שהתגלה בתחילת אצל הנאשם בתבוננות מעמיקה מצדו בחומרת מעשי, לצד רמת ביטחון עצמי נמוכה שגילתה. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה, הוא תיאר זאת בפני עורך התס吼 כ"מעשה קונדס". בטור ההליך הטיפול שהחל וטרם הסתיים, ניכרת התקדמות חיובית שמשפיעה על הנאשם, הן באופן שבו הוא בוחן את מניעו לביצוע העבירה, הן בחיו האישים. גורמי סיכון לשיקום, נמנה ההליך הטיפול והשפעתו החיובית על הנאשם, נתילת האחריות על-ידו, רתיעתו מההליך המשפטי, יציבותו התעסוקתית ושאיפתו לחים נורטיביים ויצרניים. התס吼 הסופי בא המלצה להשיט עליו עונש חינוכי (180 שעות שירות לתועלת הציבור - של"צ), צו מבנן לשנתיים, פיצוי למתלון והתchia'בות.

6) לשמלות התמונה נציג, כי ההליך הטיפול, כאמור, טרם מוצחה. אמן נתקשו אורכות על-ידי שירות המבחן, שחקן אושרו חרף התנגדות המאשימה (והמעין יעני בטיק), אך בהחלטה מיום 1.5.2024 על רקע הבקשה האחראית לארכאה, הורית כי יוגש תס吼 סופי, וניצני החובים של ההליך הטיפול על שיקומו של הנאשם, ישקלו במכלול השיקולים בಗזירת הדין. תס吼 כאמור הוגש ביום 27.5.2024 ועקריו הוצגו לעיל.

7) לפי חוות דעתו של הממונה מיום 28.3.2024, הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות. תמצית טענות הצדדים

8) המאשימה טוענת, בין היתר ובעיקר, כי המעשה שביצע הנאשם הוא חמוץ, והערכיהם המוגנים לשימירה על כבוד האדם, על פרטיו ועל גופו, נפגעו בצורה משמעותית ונגרם נזק רב. הנזק מורכב מהידיעה בדיעד של המתלון ושל חברתו לפיה אדם אחר צפה בהם בזמן מגע מיני, צילם אותם והפיץ את התיעוד. מדובר בפגיעה כפולה. לפוי המאשימה, העובדה לפיה המתלון וחברתו הם בני החברה הערבית, מבוססת פוטנציאל נזק גבוה במיוחד, בשל אפשרות של הפעזה נרחבת חברותית. מתחם העונישה הנוגעת בכאן-זאת, נע בין 8 חודשים בפועל ל-20 חודשים מאסר בפועל, לצד עונישה נלווה. לאור נתילת האחריות, העדר עבר פלילי, אך מנגד, הצורך בהרעתה הרבים, אין להרוג מהמתחם, וכנגזר מכך, אין לאמץ את המלצה העונשית של שירות המבחן. המאשימה עותרת להשיט על הנאשם 8 חודשים מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלון.

- (9) הנאשם - באמצעות בא-כחו עו"ד ו' דראושה - טען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי הוא נטל אחריות על המיעשים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, וכן ממשיך לעבור הליך שיקומי משמעותי. להוסיף על כך שהאישום הוגש בשינוי, שנתנים לאחר האירוע אף שלא מדובר בתיק מורכב. זאת ועוד, יש ליתן את הדעת גם לריכוך של אישום המתוקן, זאת ביחס למקורו, בכל הנוגע לאי-זיהוי פני חברתו של המטלון. בנסיבות אלו, יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולסתפק בענישה חינוכית, על מנת גם לאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי. מכל מקום, מדובר במקרה חד-פעמי של הנאשם וזה הסתבכותו הראשונה שלו עם הדין הפלילי. הוא בעל משפחחה, מפרנס את משפחתו (לרבבות הוריו) ומהוועה גורם משמעותי "תומך" ולא "נתמך". על כן, כל עונש שיושת עליו, זולת המלצת שירות המבחן, יפגע קשות בו ובסביבתו. לפי ההגנה, מתחם הענישה נע ממאסר מותנה ועד מספר חדשני מאסר שנייתן לנצח בעבודות שירות, ובענינו הקונקרטי של הנאשם, יש לחזור לקוala ממתחם זה.
- (10) גם הנאשם דבר לפניו בדיון. הוא הביע חריטה על מעשיו וגם הביע רצון להמשיך לעבוד ולתמוך במשפחה. לפיו, הוא נשוי, אב משפחה וגמ תומך באמו שסובלת ממצב רפואי. הוא עובד למחייתו לצורה מסודרת חרף תאונה שעברה. הוא הביע חשש, כי ייאבד את מקום העבודה אם יושת עליו מאסר מאחריו סורג ובריח או עבודות שירות.
- דיון והכרעה
- (11) לפי סעיף 40 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"): "העיקרונות המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".
- (12) סעיף 40ג בחוק קובע, כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצועה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך המתחם שיקבע, יجازר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתאם בנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, תוך מתן רשות לחזור ממתחם זה.
- (13) הערכיהם המוגנים: ברו לככל שהאיסורים עליהם עבר הנאשם, נועד להגן בראש ובראשונה, על פרטיו של האדם, חלק משמריה על זכותו החוקית לכבוד. זה כולל שמריה על פרטויות גופו, רכשו, מחשבותיו, שלוחות נפשו, תחושת המוגנות והאוטונומיה שלו. בבג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האיזורי בננתניה, פ"ד סא(1) 581 (2006), נפסק שם בפסקה 10, כלהלן:
- "הזכות לפרטויות - כמו הזכות לכבוד האדם אליה היא קשורה בקשר הדוק - מבוססת על האוטונומיה של הפרט (...). הכרה בפרטויות היא ההכרה באדם כפרט אוטונומי הזכה לייחוד אל מול האחרים. "חווד זה הוא המאפשר לאדם להתבצע באישיותו כבעל משמעות הרואה לכבוד" (...). "ענינה של זכות הפרטויות הוא... באינטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחות נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולהיראות" (...). הפרטויות נועדה לאפשר לפרט "תחום מחיה" שבו הוא הקובל את דרכי התנהלותו, ללא מעורבותה של החברה. בתחום זה האדם הוא עם עצמו. זו "הזכות להעذב לנפשו"...".

14) נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם התחקה אחר עמיתו לעובודה וחברתו, ללא ידיעתם או הסכמתם, ובعودם ברשות היחיד מחייבים מגע מיני, תיעד אותם במכשיר הטלפון שלו, וגם זאת ללא ידיעתם או הסכמתם. אם לא די בכך, הוא הפיז את התיעוד במסרונו לעמיתי בעובודה, גם כאן בהעדר ידיעה או הסכמה מצד מושא התיעוד. מדובר במקרה, מכוער, פוגע משמעותית בערכיהם המוגנים שעמדנו עליהם לעיל ומפר את האמון הבסיסי שקיים בין פרטיהם, כל שכן בין עמיתיהם לעובודה.

15) מעבר לחידירה החמורה לפרטיטות של המטלון וחברתו, והפגיעה המשמעותית באוטונומיה שלהם, על רקע ההקשר המיני שבו התחולל המעשה, התנהגות הנאשם אף גרמה נזק בעל פוטנציאלי אדיר מעצם הפצת הסרטון לאחרים. אין להזכיר במילים, כי עצמת פוטנציאל הנזק כאמור, מציה בהלימה מלאה עם עצמת הטכנולוגיה בימינו, בכל הנוגע לאגירת צילומים בטלפונים הנידים, החשש להגעתם לידיים זרות, קלות ההפצה, והמרחב הוירטואלי הפתוח לכל דכפין.

16) המאשימה עמדה בטיעונה לעונש, גם על הנtanן לפיו המטלון וחברתו הם בני החברה הערבית, נתן שיש בו להגביר את פוטנציאל הנזק וההשלכות העתידיות על שניהם. אני סבור, כי כל אדם, באשר הוא אדם, ללא קשר להשתיכותו הלאומית, דתית, עדתית, אמונה או מינית, יהודי או ערבי, חילוני או מסורתי, הוא זכאי - והחברה מחויבת לו - לرمת המוגנות הגבוהה ביותר ככל האפשר, מפני פגעה בערכיהם המוגנים שעמדנו עליהם לעיל.

17) בימינו, תיעוד חודרני שפוגע בצענת הפרט, בדומה לשון הרע, הוא בעל פוטנציאל אדיר להביך, להעליב, להשဖיל ולbezות את מושא התיעוד, بكلות ולא באמצעות מרכיבים. לעיתים קרובות, זה יכול גם לשמש ככלី לביצוע עבירות אחרות, חמורות יותר, כמו שחיטה באוימים, ועוד.

18) המרחק בין הפגיעה במסרונים של תיעוד כאמור ועד פרסום במרשתת (האינטרנט), הוא כעובי של חוט השערה. ברע"א 2855/20 פלונית נ' פלוני (6.10.2022), שם בסעיף 74 בחווות דעתו של כבוד השופט נ' סולברג, נאמרו הדברים היפים הבאים, אמם ביחס לקלות ההפצה של לשון הרע בשרות החברתיות במרשתת, אך הם יפים גם לעניינינו.

"ניתן להביא בחשבון את המאפיינים השונים של האינטרנט והרשתות החברתיות, את הזרימות וה נגישות של הרשתות החברתיות לציבור הרחב, וכן את האפשרות שפרסום זה או אחר יתפשט ב מהירות, בתפוצה רחבה, לייש בשדה קוציים'. כמו כן, כאשר מדובר בפרסום חזיר ונשנה של לשון הרע, ניתן גם לעתים להניח שהחזרתיות של עצמה, עלולה להקנות לפרסומים נופך של אמינות, ולשכנע את הנמענים בדבר אמינותם הדברים. בנוסף יש להביא בחשבון כי התפשטות פרסומים והגדלת מספרם מגברים את הסיכויים לכך שהדייעות השונות יופיעו כבר בעמודי החיפוש הראשונים של מנועי החיפוש"

(19) לא זו בלבד. ביחס לתופעות הביו שועלולים פרסומיים שליליים לגורם, נאמרו הדברים הבאים (שם, פסקה 75):
"אנו עדים בשנים האחרונות לתופעות 'ביש' ("Shaming") קשות, אשר מתחוללות בראשות החברתיות, וmobיות לא אחת לבירנות, לא לימوت פיזית ומילולית, לחרמות ולגידפים, והתנהגויות פסולות נוספת. פרסומיים מזיקים אלה, פגיהם רעה, לגוף ולנפש, הנזקים שבטעים, לעיתים, קשים עד מאד, ואף תועדו תוצאות טראגיות שאין להן מזור"
(הדגשה אינה במקור)

(20)שוב, הדברים לעיל נאמרו בהקשר של לשון הרע. מכך וומר כאשר מדובר אינטימי שבליית צנעת הפרט, הרי להפיצו (ולעתים, אף מתאיינית לחלוון היכולת לשולט על התפוצה והפיצה), קיימות השלכות מרחיקות לכת ופוטנציאלי הנזק הוא רב. אין לתאר את תחשותיו של מושא התיעוד, חששותיו מהעתיד לבוא, לאיזה ידים יגיע התיעוד, ומתי עלול "לצוץ" שוב ובאייה אופן. ללא ספק, פחדים אלה יכולים להיות מטרד נפשי מתמשך ולהDIR שינה מעיני נפגע העבירה ממשرك תקופות ארוכות. נזכיר, העבירה שהודה בביצועה הנאים, היא עבירה מסוג פשע והעונש המרבי שנקבע לצדיה, הוא עד 5 שנות מאסר.

(21)מן העבר الآخر, ביחס לחומרת המעשה, נתתי את דעתם גם לכך שמדובר באירוע נקודות אחד, לא-זיהוי פני חברתו של המתلون (המתلون לעומתנה נראה בבירור, כך לפי כתוב האישום), וכי למרות חלוף התקופה ממועד האירוע עד היום (חלפו כמעט 6 שנים), לא הוכיחו אינדייקציות לעניין רוחב התפוצה, ככל שהיא, מעבר לאותם ארבעה עובדים לצד הנאים עצמו.

(22) מתחם הענישה הולמת: לאחר שנתתי את דעתם לטיעוני הצדדים לעונש, וכן עינתי בפסקה רלבנטית, לעיתים בנסיבות חמורות או מקלות יותר, ולעתים קרובות פסיקה זו כוללת עבירות נוספות, אני קובע בזאת, כי מתחם הענישה ההולמת את נסיבות המקלה לפני, נע בין 5 חודשים מאסר בפועל, שכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 20 חודשים כאמור, לצד ענישה נלוית.

לקביעת המתחם הסטייעתי בפסקה הבאה, עם השינויים המתחייבים כמפורט: ע"פ 2155/22 מדינת ישראל נ' פלוני 11.4.2022; רע"פ 8724/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.1.2020); רע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני 18.11.2018; רע"פ 1728/17 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2017); ע"פ (מחוזי חיפה) 14826-06-11 חד נ' מדינת ישראל (7.7.2011); ת"פ (שלום ו-ם) 24700-01-21 מדינת ישראל נ' זכות (14.4.2024); ת"פ (שלום ו-ם) 44434-03-22 מדינת ישראל נ' סולגוב (11.3.2024); ת"פ (שלום ו-ם) 24917-11-19 מדינת ישראל נ' שעבן (11.9.2016); ת"פ (שלום ת"א) 22840-12-15 מדינת ישראל נ' ויס (13.2.2022).

- (23) נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה: הנאשם בן 30 כו"ם. הוא נעדר עבר פלילי. הנאשם נתן אחריות על מעשי, ללא צורך בשמיית עדים, תוך חיסכון בזמןם של הצדדים, של העדים ושל בית המשפט. בהקשר זה, ניתנת הדעת גם לכך שהתייחסה שמיית עדות המתלוון, על כל המטען הרגשי שיכל ללוות מעמד זה. אשר לנסיובתו האישית, ניתנה דעת גם לטיעוני ההגנה בגין מעמדו של הנאשם כגורם המרכזי שתומך כלכלית במשפחתו וגם מס'ע לאמו. אודות מצבו הכלכלי לא הוציאו מסמכים, אך ניתנה הדעת למצווד האירוע, אף שלא נראה כי (24) עוד ניתנת הדעת ל��מת העונש, לעובדה לפיה כתוב האישום הוגש כשתיים ממועד האירוע ועד היום (כ-6 שנים), לא דבר בחקירה מורכבת במיוחד. לצד זאת, בהקשר זה, גם לעניין חלוף הזמן מהאירוע ועד היום (כ-5 שנים לאחר נעלמה מעניין גם כפירטו העקבית של הנאשם בביצוע התיעוד, וזאת עד יום הצגת ההסדר, קרי: רק כ-5 שנים לאחר האירוע. מהודעתה הנאשם במשפטה (שהוגשה בהסכמה לקראת דין הרכחות), מסתבר שהוא אף הציג גרסה לפיה אחרים צילמו, ואלה הם שפרצו לחשבון הוואצ'-אף שלו וממנו העבירו את התיעוד לזולת, הכל כדי לפגוע במעמדו בעבודה.
- (25) ל��מת העונש, ניתנת הדעת להליך השיקומי החיבור שעבר ועובר הנאשם. גם זה טרם הושלם, אך הנחתה העבודה היא, שהוא ימשיך בצדקה חיובית.
- (26) בשקלול של כל האמור ומtan דגש להיבט השיקומי, אני סבור שניתן לצאתgoing במידה מסוימת, לפחות, מהמתחם שכן לעיל ([סעיף 40\(א\) בחוק העונשין](#)).
- (27) אשר להמלצת שירות המבחן להשיט עונש חינוכי בלבד, לאחר שבחניתי המלצה זו ואת טענות הצדדים, לא מצאתי לקבלה. כיצד, בחינת שירות המבחן היא שיקומית בעיקרה שעזה שבית המשפט רואה את התמונה הרחבה, זכויות הקורבן (כל שיש), הערכיהם המוגנים שנפגעו והאינטרס הציבורי. אמן להמלצת שירות המבחן יש משקל במסגרת כלל השירותים הרלבנטיים בנושא זה (השו: [בע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 14](#) (29.3.2017)), אך כאמור, עמדתו היא רק "אחד השירותים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגוזר את דין" של הנאשם "([בע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל, פסקה 14](#) (18.10.2012)).
- (28) במקורה לפנינו, לצד "תפירת" עונשו ההולם של הנאשם לפי מידותיו ונסיובתו הקונקרטיות של המקרה, קיימת חשיבות גם לאינטרס הציבורי ושיקול הרתעת הרבים, נוכח הקלות הרבה בימינו, לבצע עבירות מסווג זה, בהינתן הנסיבות בפני כל דורש, לאמצים הטכנולוגיים שמתחדשים בקצב מהיר, ומתחרים ביניהם תוך כדי تنوعה, באיכותם, גודל האחסון ומהירות התקשרות. [בע"פ 5057/22 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (28.12.2022), שם בפסקה 26 נכתב מפי בבוד השופט י' אלרון, כלהלן:
- "כiamo, בידי כמעט כל אדם טלפון נייד המאפשר לו לטעד בקהלות רבה אדם אחר במצבים שונים, ביניהם מצבים אינטימיים. בליחיצה כפтор ניתן להפיז תיעוד זה, ומרגע שהופץ ولو לאדם אחד נוספת - במקרים רבים נחרץ גורלו להגעה לידי ריבים"

(29) אם כן, שידע כל אדם החודר לפרטיות זולתו ורומס את זכויותיו בנגד לדין, בהקשרים קלים יותר או חמורים מכך, כי כקלות הצלום וההפצה, כך חומרת הענישה בגין זאת.

(30) בשקלול של כל האמור, אני סבור כי ענישה חינוכית בניסיבות המקרה לפני, תהווה סטייה משמעותית ממתח הענישה הנוגאת ולא תישקף את חומרת המעשה או תהלום את הצורך בהרעתה הרבים. נסיבות העניין ונסיבותו של הנאשם אין מצדיקות זאת.

סיכום

(31) לאחר שקלול של כל האמור, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א) שלושה חודשיים וחצי (105 ימים) מסר שירצוז בעבודות שירות. ריצוי העונש יחל ביום 8.9.2024, או בכל מועד אחר לאחר תאריך זה, כפי שיקבע הממונה. מזוהר הנאשם בכך, כי אם לא יעמוד בהוראות הממונה כלשון וכמשמעות,

הוא ירצה את יתרת עונשו מאחרוי סורג וברית.

ב) 5 (חמשה) חודשים מסר שירצה הנאשם לכל שימוש עברי לפי חוק הגנת הפרטיות תוך 3 (שלוש) שנים מהיום. ג) הנאשם יפיצה את המתלוון בסך 3,000 ₪. הסכום ישולם בשני תשלוםניים חדשים, שווים ועוקבים. התשלום הראשון

יבוצע עד יום 17.8.2024 והשני - עד יום 17.9.2024. באחריותו המשימה לעדכן את המתלוון בהחלטה זו. לעניין תשלום הפיצוי, התשלום יבוצע לחשבון המרכז לגביות קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת

מהדריכים הבאות: בCARTEIS אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה או www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - טלפון ***-35592 או בטלפון ****-***; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

ד) צו מבנן למשך 18 חודשים. במסגרת תקופה זו ישלים הנאשם את ההליך הטיפולי שבו הוא החל ופועל לפי הנחיות שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

المذكرات - להודיע לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הערה: גזר הדין ניתן ביום 17.7.2024.

ניתן היום, י"ז تموز תשפ"ד, 23 ביולי 2024, בהעדר הצדדים.